گرامی باد یاد جانباختگان شهریور ۶۷

شهریور ۱۳۶۷ هزاران زندانی سیاسی ایران قتل عام شدند. این کشتاردسته جمعی انتقامجویی رژیم جمهوری اسلامی اززندانی سیاسی بمثابه سنبل مقاومت وپایداری وسیعترین جنبش آزادی وعدالتخواهی معاصربود تا پس ازشکست توسعه طلبی جنگی آخوند ها درمنطقه وتحمیل فقروفشارهای کمرشکن به توده های کارگروزحمتکش اعتراض ها رادرهم بکوبند ودهه خورشیدی را به تاریک ترین دهه تاریخ ایران تبدیل نمایند.

این کشتاردسته جمعی وشتابزده دراوج جنون ووحشیگری پاکسازی زندانها از عنصرمقاوم وانقلابی راهدف داشت که دربین قربانیان صدهاتن ازکادرهاوفعالین جنبش کارگری نیزحلق آویزوسربه نیست شدند. مبارزینی که چکیده سالها تجربه مبارزاتی درجامعه ای بودند که حکام آن به یمن وحشیانه ترین سرکوبها ی مداوم وقدرت سرمایه وشرکای غارتگر بین المللی بر گرده توده های کارکن سوارشده اند. آنان جرمی جزاعتراض علیه بی عدالتی ها وعقب ماندگی های جامعه اسلام زده که نافی اولیه ترین حقوق انسانی است نداشتند. یعنی اعتراض درجامعه ای که اکثریت عظیم آحاد ش با وجود بزرگترین آمال ضدستمگری به وحشیانه ترین سلطه ستمگرانه گرفتارآمده اند وبا لگدمال شدن آمال قیام ضد ستم شاهی ۵۷ همچنان تشنه آزادی درمخوف ترین زندان کره ارض مقاومت می کنند. سران جنایتکار جمهوری اسلامی بویژه خمینی معدوم شک نداشتند اگر قادرباشند انسان معترض رابه بند کشند وچنگال رابه جان وگوشت وپوستشان فروبرند وزجرکشان زنده بگورشان کنند هرگز قادربه کشتن اعتراض نیستند. همه دیکتاتورها اما به شیوه خودشان عمل می کنند. میکشند تا درفضای رعب ووحشت حکومت کنند.

هزاران زندانی سیاسی ایران قتل عام شدند، هزاران صدای اعتراض دیگر خلق شد وشوریدگان شهرهای داغدار ودامن سوخته ، یکی پس ازدیگری خونخواهی دودهه جنایت های بیشمار رافریاد زدند. زندانها دوباره پرشد.

یکدهه پس از شهریور ۶۷ وضربات سنگین وارده بر جنبش کارگران وزحمتکشان ایران اما بذرها به خاک نمانده است . اعتراضات هرروزدامنه

میگیرد وبه این جرم زندانها پراز زندانی ، ملتهب میشوند. هنوز اسرارجنون وجنایت آخوندها ی حاکم درسال ۶۷ بتمامی افشا نشده است تادقیقا معلوم گردد درمردادوشهریور ۶۷ قربانیان فاجعه درآخرین لحظات زندگی شان چه جهنمی راتجربه کردند. ده سال بعد ، فاجعه سایه شومش را ازفضای زندانها برنچیده است که زندانی سیاسی دارددوباره وسیله انتقام جویی قرار میگیرد. انتقامجویی اززندانی وگروگانهای گرفته شده ازمیان توده های عاصی ومعترض نشانه اوج ضعف وسرگیجی حکام ایران درکنترل اوضاع است . آخوندهای درمانده حاکم بهرتقدیر درزندان یادر خیابان تشنه خون انسان معترضند. آنها آخوندند وجز سوار شدن برگرده عده ای روش زیست دیگری بلد نیستند ودرمقابل گسترش نارضایتی توده های وسیع مردم سریعتراز شاه ودیکتاتورهای امروزی به ضعف می افتند. پایداری درمقابل سرکوب تنها راه پشتگرمی توده های وسیع مردم ودامن زدن به ضعف وازهم گسیختگی درونی رژیم است . هیچ کدام ازجناحهای رژیم قادرنیست جزباتشدید سرکوب وبه بندکشیدن توده های معترض به کنج زندانهای بناشده لحظه ای ازبساط فرمانروایی اش دفاع کند. ایران بدون زندان وزندانی سیاسی ، مشروط به ایران بدون جمهوری اسلامی است . دراین راه تنها درپشت حصارهای زندان بیش از صد هزار مرد وزن آزاده ایران ازجان خود مایه گذاشته اند. برای برچیدن بساط جمهوری اسلامی باتشدید مبارزه وتلاش برای بهم پیوستن صفوف جنبش ، خاطره مردان وزنان دلاوری راگرامی بداریم که ازمیان ما تاآخرین لحظه زندگی به آرمان آزادی وبرابری وفادار ماندند وبا حنجره های خونین به رژیم جمهوری اسلامی نه گفتند . باشد تا دردهمین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی ، خاوران میعادگاه خانواده های شهدای شهریور ۶۷ ، یادمان مبارزین جان برکف راه آزادی ایران از شروبلای جمهوری اسلامی ، گل باران شود.

زنده باد آزادی زنده باد سوسیالیسم

هیات هماهنگی اتحادچپ کارگری

شهریور ۱۳۷۶